

Giới thiệu

PHÁP LUÂN ĐẠI PHÁP

còn gọi là Pháp Luân Công, là một môn tập luyện có lợi ích cho sức khỏe và tinh thần. Được khai sáng bởi ông Lý Hồng Chí, môn tập này gồm năm bài công pháp nhẹ nhàng, trong đó có một bài tĩnh công, cùng với việc các học viên nỗ lực thuận theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn của vũ trụ ngay trong cuộc sống hàng ngày. Pháp Luân Công không chỉ đem lại lợi ích về sức khỏe và đời sống cho người tập, mà những người khác cũng được hưởng lợi.

Xuất phát từ Trung Quốc năm 1992, đến nay Pháp Luân Công đã có mặt trên khắp thế giới với học viên từ đủ mọi quốc gia, sắc tộc, cũng như các thành phần xã hội. Đối mặt với cuộc đàn áp tà ác của Đảng cộng sản Trung Quốc, học viên Pháp Luân Công càng thể hiện sức mạnh tinh thần hơn nữa qua việc phản bức hại bằng con đường nêu cao đạo lý Chân-Thiện-Nhẫn.

Minh Huệ Net là nguồn thông tin nguyên bản nhất về thực hành Pháp Luân Công và cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc, cũng như cung cấp thông tin kịp thời về tin tức các hoạt động và sự kiện liên quan đến Pháp Luân Công ở Trung Quốc cũng như ở hơn 100 quốc gia trên thế giới nơi Pháp Luân Công đang được tập luyện. Minh Huệ Net đăng tải bài chia sẻ về trải nghiệm và nhận thức của chính các học viên, vốn là những người đóng góp phần lớn bài cho trang web.

MELBOURNE: KHÁN GIẢ NGƯỠNG MỘ MÀN BIỂU DIỄN CỦA THIÊN QUỐC NHẠC ĐOÀN TẠI LỄ DIỄN HÀNH KỶ NIỆM NGÀY QUỐC KHÁNH ÚC

Bài viết của Xia Chungqing

[MINH HUỆ] Ngày 26 tháng 01 năm 2013, một lễ đại diễu hành đã được tổ chức tại Melbourne nhân dịp kỷ niệm ngày Quốc Khánh Úc. Thiên Quốc Nhạc Đoàn của Pháp Luân Đại Pháp đã tham gia diễu hành trong lễ kỷ niệm. Màn biểu diễn ngoạn mục của đoàn nhạc đã thu hút nhiều khán giả háo hức chụp ảnh.

Cùng hòa trong không khí vui tươi của lễ hội, hàng ngàn người đã đứng vây cờ Úc trước tòa thị chính của thành phố. Dọc theo con phố Swanston là những người tham dự trong các bộ trang phục khác nhau, đại diện cho các nền văn hóa truyền thống và tín ngưỡng của dân tộc và giai tầng mà họ đến.

Thiên Quốc Nhạc Đoàn của Pháp Luân Đại Pháp là một trong những tiết mục hấp dẫn nhất. Tiếng trống vang dội của đoàn nhạc khiến người nghe liên tưởng tới tinh thần mạnh mẽ và kiên cường của dân tộc Trung Hoa. Khán giả có thể cảm nhận được sự sôi nổi và trang trọng trong màn biểu diễn của họ. Không chỉ vậy, xuất hiện ngay phía sau đoàn nhạc còn là những nghệ sĩ múa thanh lịch và duyên dáng.

Cô Vi Chí đến từ Trung Quốc cho biết: “Các học viên Pháp Luân Công thật tuyệt vời. Họ thực hành tín ngưỡng của họ, và đồng thời, hy sinh rất nhiều cho người dân trong xã hội. Họ làm rất nhiều việc mà không tính công hay kể thưởng.” ◇

CANADA: DIỄN ĐÀN CÔNG CHÚNG VỀ NẠN MỔ CƯỚP NỘI TẠNG Ở TRUNG QUỐC ĐƯỢC TỔ CHỨC TẠI CALGARY

[MINH HUỆ] Ngày 18 tháng 01, một diễn đàn công chúng về mổ cướp nội tạng ở Trung Quốc đã được tổ chức tại thư viện thành phố ở Calgary, Canada. Gần 200 người, phần lớn đến từ các lĩnh vực pháp luật, y học, truyền thông và chính phủ đã tham dự diễn đàn. Sự kiện này do Hiệp hội Pháp Luân Đại Pháp Calgary tổ chức.

Diễn đàn gồm hai phần. Trong phần đầu tiên, các chuyên gia đã có bài phát biểu về nạn mổ cướp nội tạng ở Trung Quốc, còn ở phần hai, các khán giả đã theo dõi bộ phim “Trung Quốc tự do”, bộ phim kể về câu chuyện của hai học viên Pháp Luân Công bị bức hại ở Trung Quốc.

Ông David Matas, một luật sư kỳ cựu của B'nai (Tiếp theo trang 02)

(Tiếp của trang 01)

Brith Canada, và Wu Xiao'en, một bác sĩ y tế, đã giới thiệu cuộc điều tra về nạn mổ cướp và cấy ghép tạng tại Trung Quốc. Các bằng chứng dẫn đến kết luận rằng chính phủ Trung Quốc đã mổ cướp nội tạng từ các học viên Pháp Luân Công để kiếm lợi nhuận. Họ đã kêu gọi cộng đồng quốc tế quan tâm nhiều hơn và giúp ngăn chặn những tội ác này.

Ông Alastair Lucas

Người tổ chức diễn đàn, ông Alastair Lucas, Chủ tịch lâm thời của Chumir Sheldon Foundation và là một Giáo sư luật tại trường Đại học Calgary, đã kêu gọi những người tham dự truyền rộng thông tin và nâng cao nhận thức đối với các hành vi vi phạm nhân quyền tại Trung Quốc.

Những người tham dự đã bị sốc bởi sự tàn bạo của nạn mổ cướp nội tạng. Một số người cho biết họ đã từng nghe nói về cuộc đàn áp Pháp Luân Công, nhưng họ không biết rằng nó lại nghiêm trọng đến vậy.

Một quan chức chính phủ phụ trách các vấn đề liên quan đến ghép tạng ở Alberta nói rằng công chúng cần được nâng cao nhận thức về vấn đề này. Họ cần phải biết nguồn nội tạng đến từ đâu, và làm thế nào để có được các nội tạng để cấy ghép một cách hợp pháp.

Một phóng viên từ một hãng truyền thông địa phương cho biết ông đã tham dự rất nhiều diễn đàn, nhưng đây là diễn đàn ông thấy ấn tượng nhất. Ông thấy nhiều người tham dự đã khóc khi xem bộ phim và nghe các bài phát biểu. Sau diễn đàn, nhiều người tham dự đã muốn tìm hiểu thêm về Pháp Luân Công. Một phụ nữ đã vừa khóc vừa nắm lấy tay của một người trong Ban tổ chức và đề nghị muốn làm gì đó để giúp đỡ. Một nhà làm phim đã bày tỏ muốn thực hiện một bộ phim dựa trên những câu chuyện của các học viên Pháp Luân Công để giúp đỡ họ. Một số người thì xin phép các học viên về việc chiếu bộ phim “Trung Quốc tự do” tại địa phương của họ. ◇

MALAYSIA: NÂNG CAO NHẬN THỨC VỀ PHÁP LUÂN CÔNG TẠI SỰ KIỆN NGHỊ SỰ CỦA ỦY BAN THÀNH PHỐ

[MINH HUỆ] Từ ngày 11 đến 13 tháng 01, các học viên Pháp Luân Công ở thành phố Bắc Kuching, thuộc Sarawak, Malaysia, đã tham gia vào các chương trình nghị sự năm 2013 của Ủy ban Thành phố Bắc Kuching với tư cách là tổ chức Trung Quốc duy nhất tham gia sự kiện, và đồng thời giới thiệu Pháp Luân Công cho các quan chức chính quyền thành phố cũng như công chúng. Sự kiện được tổ chức tại Tòa nhà Hội đồng Lập pháp Old State. Rất nhiều người từ các tổ chức chính phủ và phi chính phủ, cũng như các hiệp hội tư nhân đã tham dự sự kiện này.

Một người dân ông địa phương gốc Trung Quốc đã tới gian hàng của các học viên. Ông đã thấy hoạt động của các học viên ở nhiều quốc gia, nhưng chưa bao giờ biết về chi tiết của cuộc bức hại. Các học viên đã dành khá nhiều thời gian để nói chuyện với ông. Vào ngày thứ hai, ông đã trở lại gian hàng và bày tỏ muốn học các bài công pháp.

Một giáo viên trung học đã nói chuyện với các học viên rất lâu và sau đó đã mua một cuốn Chuyên Pháp Luân. Cô tin rằng các giáo lý của Pháp Luân Công có thể giúp cô dạy học sinh của mình nâng cao đạo đức, hướng thiện.

Thị trưởng thành phố, ông Datuk Hj Abang Abdul Wahap Bin Hj Abang Julai, đã trao tặng giải thưởng cho từng tổ chức tham gia sự kiện vì những đóng góp của họ. Bộ trưởng của Sarawak, ông YAB Pehin Sri Haji Abdul TAIB Mahmud, đã mở đầu lễ khai mạc và nhận các tài liệu thông tin từ các học viên Pháp Luân Công.

Trong suốt sự kiện, nhiều người đã tìm hiểu về Pháp Luân Công và lên án cuộc đàn áp đối với môn tu luyện ôn hòa này ở Trung Quốc. ◇

Thị trưởng trao tặng giải thưởng cho nhóm Pháp Luân Công

Pháp Luân Đại Pháp cho tôi cuộc sống thứ hai

Bài viết của một học viên ở tỉnh Hà Bắc

[MINH HUỆ] Tôi là một phụ nữ trẻ 23 tuổi. Vào một ngày tháng 10 năm 2011, tôi đột nhiên cảm thấy mệt mỏi. Hai mắt và thân thể tôi xuất hiện một số nốt vàng và đen, và chân tôi bắt đầu sưng phồng. Tôi đã đến một bệnh viện và tiến hành nhiều xét nghiệm khác nhau. Kết quả cho thấy tôi mắc rất nhiều bệnh.

Vào ngày thứ năm, tôi không thể ra khỏi giường và không thể xác định thời gian. Tôi thậm chí không thể sử dụng điện thoại di động. Vào ngày thứ sáu lúc 03 giờ sáng, tôi bắt đầu la hét và rơi vào

trạng hôn mê do sơ gan. Một bác sĩ đến truyền máu cho tôi. Tôi không cảm giác thấy gì và mất ý thức. Bác sĩ bảo gia đình tôi rằng tôi chỉ còn sống được vài ngày nữa.

Đến ngày thứ bảy, chúng tôi đã tiêu hết toàn bộ tiền của mình. Mẹ tôi, một học viên Pháp Luân Công, thấy rằng bệnh của tôi trở nên tệ hơn. Bà hiểu rằng không có sự điều trị nào có thể cứu tôi, và tiếp tục điều trị sẽ làm cạn kiệt tiền bạc và vẫn không thể cứu tôi. Vì vậy mẹ tôi quyết định gọi một xe cứu thương đưa tôi

về nhà. Khi tôi được đưa đến xe cứu thương, tôi không tỉnh táo lắm. Trên đường về, mẹ tôi đã xin Sư phụ Lý cứu con gái bà.

Tình trạng của tôi dần tốt hơn, nhưng những thành viên không phải là học viên Đại Pháp trong gia đình vẫn lo lắng cho tôi. Ngày hôm sau, họ đưa tôi đến bệnh viện để tiếp tục điều trị các bệnh truyền nhiễm. Bác sĩ bảo tôi rằng tôi bị viêm gan, và nó nguy hiểm đến tính mạng. Thậm chí, thuốc còn không có tác dụng gì đối với bản thân tôi. Bàn tay và bàn

(Tiếp theo trang 02)

Pháp Luân Đại Pháp cho tôi cuộc sống thứ hai

(Tiếp của trang 02)

chân tôi bị sưng phồng. Mẹ tôi kiên quyết đưa tôi về nhà vào ngày 24 tháng 10.

Khi tôi về nhà, mẹ tôi xin Sư phụ Lý giúp một lần nữa. Tôi từ từ tỉnh dậy. Khi tôi đã hoàn toàn tỉnh lại, bà ấy bảo tôi rằng chỉ có Đại Pháp có thể cứu tôi. Tôi nhận ra rằng không điều gì khác có thể cứu mình. Trị liệu bằng thuốc không thể hiệu quả nữa. Cuộc sống của tôi phụ thuộc vào Pháp Luân Công. Tôi chân thành tin rằng chỉ có Pháp Luân Công có thể cứu cuộc sống của tôi.

Bất cứ khi nào cơ thể tôi đau đớn, tôi đều niệm “Pháp Luân Đại Pháp hảo. Chân – Thiện – Nhẫn hảo.” Cơ thể tôi không còn đau nữa. Đó thật sự là một phép màu. Mẹ tôi dẫn tôi đến điểm luyện công. Tôi không uống bất kỳ một loại thuốc nào hay tiêm kê từ đó. Cơ thể tôi hoàn toàn bình phục, và tôi lấy lại được sức khỏe. Hai hay ba tháng sau đó, tôi

đến thành phố để tìm việc làm.

Từ trường hợp của tôi, bạn bè tôi và gia đình đã chứng kiến sự huyền diệu của Đại Pháp. Bây giờ tôi hiểu rằng tại sao sau 13 năm bức hại tàn khốc, các học viên vẫn kiên kinh tu luyện và dùng nhiều cách để truyền rộng sự thật về Pháp Luân Công. Đó không phải là làm chính trị. Đó là sự từ bi của học viên Pháp Luân Đại Pháp. Đó thực sự là hành động của lòng từ bi vĩ đại. Họ giúp mọi người biết sự thật về Đại Pháp. Khi bạn chân thành tin vào Đại Pháp, chân Phật sẽ trông nom bạn. “Hiểu rõ chân tướng sẽ mang đến phúc lành” không chỉ đơn thuần là một câu nói.

Pháp Luân Đại Pháp đã thay đổi tôi. Nó giúp tôi thoát khỏi tuyệt vọng và đau khổ. Tôi đã bước ra khỏi sự hoài nghi, cảm giác sợ hãi, và muốn trốn chạy. Nếu tôi không biết đến Đại Pháp vào năm 2011, tôi sẽ không sống được tới ngày hôm nay. Tôi sẽ không thể thấy ánh sáng và cảm nhận sự ấm áp của ánh mặt trời. Khổ nạn giúp tôi hiểu rằng thật tuyệt vời

khi được sống. Hôm nay, tôi viết ra những cảm xúc trong tâm mình, vì tôi đã được hưởng phúc. Pháp Luân Đại Pháp cho tôi cuộc sống thứ hai. Tôi đã được chứng thực sự huyền diệu của Đại Pháp một cách chân thực.

Tôi biết rằng ở Trung Quốc có rất nhiều trường hợp như tôi. Vì cuộc bức hại của Đảng cộng sản Trung Quốc, nhiều gia đình đã bị tan vỡ. Đảng tà ác đã mang đến tai họa, và cuộc bức hại đã phá vỡ cuộc sống thường nhật của chúng tôi. Tôi sẽ nói với mỗi thành viên gia đình học viên Đại Pháp rằng: “Cho dù bạn già hay trẻ, xin hãy tin học viên trong gia đình bạn. Pháp Luân Công là Phật Pháp chân chính.” Chân – Thiện – Nhẫn đã thay đổi tôi và cho tôi một cơ thể khỏe mạnh. Nó thay đổi triết lý sống và tiêu chuẩn đạo đức của tôi. Tôi biết điều mà tôi theo đuổi là gì. Chân – Thiện – Nhẫn là điều tôi muốn. Nguyên lý đó có thể chiếu sáng tâm trí của người ta.◇

MÁU VÀ NƯỚC MẮT ĐẰNG SAU NHÃN HIỆU “MADE IN CHINA”

Theo phóng viên báo Minh Huệ ở Trung Quốc

[MINH HUỆ] Khi mọi người mua những sản phẩm giá rẻ “Made in China” (sản xuất tại Trung Quốc), như quần áo, đồ dùng hàng ngày, hay đồ trang trí ngày lễ, họ hầu như không biết có rất nhiều sản phẩm trong đó được làm trong các nhà tù và trại lao động Trung Quốc, và đằng sau những sản phẩm này là những câu chuyện chưa kể thấm đẫm máu và nước mắt.

Tại Nhà tù nữ tỉnh Liêu Ninh, tiền thưởng cho các lính canh gắn liền với sản lượng. Do đó, lính canh ở từng khu giam giữ đều cố gắng hết sức để bắt các học viên Pháp Luân Công và các tù nhân khác làm việc vất vả hơn. Nguyên liệu của nhiều sản phẩm ở các trại lao động đều rất độc hại, và điều kiện làm việc rất tồi tàn. Lấy ví dụ, khi các tù nhân sản xuất giẻ lau sàn, họ làm việc mà không cần rửa tay. Họ có thể vừa đi vệ sinh xong hay bị bệnh truyền nhiễm. Tuy nhiên, họ vẫn sản xuất các túi tắm, đĩa, và túi đựng bánh mì suốt cả ngày.

Nhà tù cũng sản xuất nhiều loại quần áo lót. Nó cũng sản xuất quần áo xuất khẩu cho Công ty Ngoại thương Đại Liên và Công ty Ngoại thương Đan

Đông. Quần áo xuất khẩu cho Tập đoàn May mặc Quảng Lâm Liêu Dương. Quần áo của Quảng Lâm xuất khẩu sang Nhật Bản, Hàn Quốc, Hồng Kông, Panama, Mỹ, Vương quốc Anh, và Canada.

Ở nhiều nhà tù và trại lao động ở Trung Quốc, các học viên Pháp Luân Công đồng thời bị tẩy não và lao động nô dịch. Những sản phẩm được làm từ lao động khổ sai ở Trại lao động cưỡng bức Mã Tam Gia tại tỉnh Liêu Ninh bao gồm hoa làm thủ công, lông vũ (được làm bằng các nguyên liệu độc hại), vòng cổ và vòng tay thủ công, que kem, áo váy bé gái, áo cưới, phụ kiện tóc, áo khoác vải quân đội, áo ngủ trang, áo lót cho tù nhân, dụng cụ bóc vỏ tỏi (để xuất khẩu...)

ĐCÁC SẢN PHẨM LAO ĐỘNG KHỔ SAI Ở TRẠI LAO ĐỘNG CƯỜNG BỨC THẨM TÂN THẨM DƯƠNG: CÁC “PHÚC TỰ” MÀU VÀNG

DƯƠNG LY, GIÁM ĐỐC NHÀ TÙ NỮ TỈNH LIÊU NINH. BÀ TA ĐÃ KÝ MỘT THỎA THUẬN VỚI TẬP ĐOÀN MAY MẶC ANNA THẨM DƯƠNG (ảnh trên mạng)

Những sản phẩm được làm ở Trại lao động cưỡng bức Thẩm Tân Thẩm Dương bao gồm những vật dụng trang trí lễ hội của phương Tây, nền màu, cừ len, chim bồ câu, chim ung, bộ xương, bóng, và các ngôi sao, các “phúc tự” màu vàng, và đĩa.

“SẢN XUẤT BẰNG LAO ĐỘNG KHỔ SAI TẠI TRUNG QUỐC” – SỰ THẬT BỊ CHE Đậy

Những sự thật liên quan đến các sản phẩm lao động khổ sai Trung Quốc đều được Đảng Cộng sản Trung Quốc che đậy. Vào năm 2006 ở Trại lao động cưỡng bức Thẩm Tân Thẩm Dương, thẻ tù của một tù nhân nam vô tình rơi vào trong một thùng thành phẩm. Tấm thẻ có hình, tên tù nhân, và tên của trại lao động. Tấm thẻ đã được tìm thấy trước khi thùng hàng này rời khỏi trại lao động. Lính canh đã rất kinh hãi.

Họ tổ chức nhiều buổi thẩm vấn riêng các (Tiếp theo trang 04)

LUẬT SƯ YÊU CẦU XỬ TRẮNG ÁN MỘT HỌC VIÊN PHÁP LUÂN CÔNG

Bài viết của phóng viên báo Minh Huệ ở Sơn Tây

[MINH HUỆ] Ngày 21 tháng 11 năm 2012, tòa án huyện Tích Dương, tỉnh Sơn Tây đã mở một phiên tòa xét xử học viên Pháp Luân Công là bà Vương Quốc Huệ. Theo kế hoạch ban đầu, phiên tòa đáng lẽ được mở vào ngày 13 tháng 9 năm 2012; tuy nhiên, vì lo sợ rằng công chúng sẽ tham dự, tòa án đã đột ngột hủy kế hoạch hai ngày trước ngày dự kiến.

Luật sư của bà Vương đã đáp lại một cách mạnh mẽ và bác bỏ các cáo buộc, cho rằng các cơ quan chức năng của chế độ cộng sản đã bịa đặt để chống lại bà Vương. Bà Vương cũng tự biện hộ để bảo vệ chính mình.

Bà Vương là nhân viên đã nghỉ hưu của Công ty Nước huyện Tích Dương. Tại quê nhà, bà được biết đến là một người tốt, rất chăm chỉ và siêng năng trong công việc trước khi nghỉ hưu. Khi bà giải thích cho những người dân ở thôn Đông Bình Nguyên, huyện Tích Dương sự thật về Pháp Luân Công cũng như phơi bày cuộc bức hại, bà bị những người bị đầu độc bởi những lời dối trá của Đảng Cộng sản Trung Quốc tố giác với công an. Sau đó công an đã đến bắt và lục soát nhà bà.

Luật sư của bà trả lời tại tòa về tất cả những thông báo và giải thích của cơ quan tư pháp thuộc các cấp chính quyền công bố sau năm 1999 về việc cuộc đàn áp Pháp Luân Công đi ngược với Hiến pháp của Đảng Cộng sản Trung Quốc, và không thể được sử dụng như một cơ sở pháp lý để đàn áp. Sau đó, thẩm phán đã đưa ra một thông báo do Phòng Nội vụ công bố. Khi luật sư chỉ ra rằng đó không phải là một văn bản pháp luật chính thức, và không thể sử dụng như cơ sở bức hại các học viên, thẩm phán đã im lặng.

Sau đó, các công tố viên liệt kê các cuốn sách Pháp Luân Công, đĩa DVD có liên quan đến Pháp Luân Công và một số thiết bị dùng để

làm tài liệu cung cấp thông tin được tịch thu từ nhà của bà Vương, những thứ được coi là bằng chứng để kết án bà.

Luật sư nói: “Trước hết, khi công an lục soát ngôi nhà của bà ấy, họ không tuân thủ các thủ tục chính thức. Họ có nghĩa vụ phải niêm phong tất cả mọi thứ tịch thu trước mặt bà Trương tại nhà của bà, ngay trước mặt bà và cũng sẽ mở nó ra trước mặt bà ấy tại tòa án. Có rất nhiều thứ được liệt kê làm bằng chứng, làm sao chúng ta có thể biết công an đã không đặt thêm cái gì khác vào đây? Thứ hai, thân chủ của tôi không vi phạm bất kỳ luật nào khi làm theo tín ngưỡng của riêng mình. Các tín đồ Cơ Đốc giáo đọc Kinh Thánh của họ, và các Phật tử thì đọc thánh thư. Ngoài ra, phân phát các cuốn tài liệu để giải thích cho mọi người về Pháp Luân Công và về cuộc đàn áp là hoàn toàn hợp pháp, và không bị cấm theo quy định của pháp luật. Cách học viên phân phát các tài liệu cũng ôn hòa, họ không ép buộc bất cứ ai phải nhận tài liệu. Vì vậy, bên bị với niềm tin của chính mình, truyền sự thật, cũng như việc làm và phân phát các tài liệu cung cấp thông tin là để bảo vệ quyền tự do tín ngưỡng của chính mình. Những hành động đó không gây ra bất cứ tác hại nào đối với xã hội, và các quyền cơ bản của con người nên được luật pháp bảo vệ.”

Bà Vương cũng tự biện hộ tại tòa án. Bà nói: “Tôi tu luyện Pháp Luân Công bằng cách tuân theo các nguyên lý Chân – Thiện – Nhân. Cơ thể của tôi đã trở nên khỏe mạnh và tôi trở thành một người tốt hơn. Pháp Luân Công thực sự mang lại nhiều lợi ích cho xã hội và không gây hại cho bất cứ ai.” Sau ba vòng tranh luận tại tòa, luật sư đã yêu cầu xử cho bà Vương được trắng án. Hiện tại, tòa án vẫn đang cân nhắc một bản án.◇

Hơn ba triệu nhân dân tị được dùng vào cuộc bức hại các học viên Pháp Luân Công ở huyện Mễ Dịch

Bài viết của một phóng viên báo Minh Huệ ở tỉnh Tứ Xuyên, Trung Quốc

[MINH HUỆ] Ngay trước Đại hội Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) lần thứ 18 được tổ chức vào tháng 10 năm 2012, Đồng Minh Viễn, Bí thư Đảng được bổ nhiệm gần đây của Ủy ban Chính trị và Pháp luật và là trưởng Phòng 610 của huyện Mễ Dịch, đã thông báo một làn sóng mới “khôi phục an ninh công cộng”, với chi phí là 3,6 triệu nhân dân tị lấy từ ngân sách trong một huyện có dân số 200.000 người. Làn sóng này, nhắm vào những người cố gắng thỉnh nguyện đến chính quyền, và đặc biệt là các học viên Pháp Luân Công.

Vào cuối tháng 10, công an đã huy động chính quyền xã, Ủy ban thôn và Ủy ban khu phố để sách nhiễu hoặc bắt giữ các học viên Pháp Luân Công. Cuộc sách nhiễu nổi bật nhất xảy ra ở các thị trấn Phàn Liên, Bính Cốc, Bạch Mã, Qua Khẩu, Thảo Trảng và Phò Uy.

Trong huyện Mễ Dịch nhỏ bé, 3,6 triệu nhân dân tị tiền thuế của dân đang được sử dụng để bức hại những công dân vô tội. Công an và các viên chức chính phủ đã thành lập các nhóm từ bốn đến tám người, trong đó ít nhất có hai công an, để sách nhiễu những người trước đây đã thỉnh nguyện lên chính quyền, cũng như các học viên Pháp Luân Công. Người dân được thông báo rằng họ không được phép rời khỏi nơi ở để đi thỉnh nguyện với chính quyền. Một số đã bị bắt giữ và nhà họ bị lục soát. ◇

Máu và nước mắt đằng sau nhãn hiệu “Made in China”

(Tiếp của trang 03)

từ nhân và thậm chí đã áp dụng nhiều phương pháp kiểm tra nghiêm ngặt các sản phẩm xuất khẩu nhằm che đậy sự thật về lao động khổ sai, đặc biệt là về cuộc bức hại tàn bạo các học viên Pháp Luân Công.

Ngày nay, lao động khổ sai vẫn tiếp diễn. Những sản phẩm làm từ lao động khổ sai đã đến khắp mọi nơi trên thế giới, điều này đã vi phạm các quy tắc giao dịch quốc tế. Giao dịch như vậy cũng mở rộng cuộc đàn áp Pháp Luân Công đến mọi tầng cấp, lĩnh vực của xã hội.

Chúng tôi chân thành hy vọng những người ở thế giới tự do sẽ theo dõi các câu chuyện đầy máu và nước mắt đằng sau các sản phẩm lao động khổ sai, giúp chấm dứt cuộc đàn áp tàn bạo Pháp Luân Công, bảo vệ các giá trị phổ quát của Chân – Thiện – Nhân, và giúp bảo vệ những quyền bất khả xâm phạm của người dân Trung Quốc là làm người tốt. Những hành động như vậy cũng sẽ bảo vệ những quyền cơ bản của mỗi con người. ◇